

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies nonus et decimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1925

De S. Theostericto Monacho in Symbolis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72556](#)

- A δικαιοσύνην αἰλονίων ἀγαθῶν ἐπεκτείνοντα
Psalm. ἐκουφίσεν καὶ τοῖς πέρησι δέδουκε, ὥστε λοι-
111, 9. πόν καὶ πάντων ἐγλώσσαις ἐφέρετο καὶ τὸ
ταῦτης θεοκαλλώπιστον ὄνομα πᾶσιν ἦν ἐμ-
μελέτημα¹. Οὕτως οὖν τὸν θείων ἀρετῶν ἐν
ἐαυτῇ συλλεξαμένη τὰ καίρια οἷον τὸ προστή-
νες, τὸ ικέσιον, τὸ ἀρχηγον, τὸ νηφαλέον, τὸ
πρᾶπον τὸ ἡσυχον, τὸ ἀνεπιφθονον, τὸ ἀτάκασον,
τὸ θεοφιλές καὶ φιλάδελφον, τὸ συμπαθές τε
καὶ κόσμιον, πᾶσαν κόσμος ἀληθῶς ἀνῆρας,
ὡς τιμοις λίθοις τοῖς ἀριστοῖς πλεονεκτημασιν
καταλάμπουσα. Τὴν ἐν τούτοις καὶ οὕτω προ-
κόπτουσαν οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ἀπονενευέναι ποτὲ
πρόδη τὰ τῶν ἀντιπάλων αἰσχυλον παίγνιον, μᾶλ-
Phil. 3, 13. λον δὲ ἀποστολικὸς εἰπεῖν τῶν μὲν ὅπισθεν
ἐπιλέληπτο, πρόδη δὲ τὴν κατ’ ὅψιν τῶν ἀγαθῶν
ἀποδέουσαν ἐπετένετο² καὶ γάρ ἦν τῆς τῶν
δυσμενῶν δυμόνων πείρας πολυμαθῆς καὶ πο-
λέτροπος, ὃς ἐκ βρέφους πρόδη τὴν τούτων πά-
λην ἀποδοσμάνη καλῶς καὶ νικήσασα. Καθ’
ἐκάστην γάρ τὴν τούτων προσβολὴν καὶ ἐπή-
B φειαν, τὰ παρ’ ἑαυτῆς προβάλλοντα διὰ προσ-
ευχῆς ἀγνονόματα, ἀνέτοσεν τὴν ἐπιβον-
λὴν καὶ τὴν διακενῆς ματαύτητα· ὅτε γὰρ
- VITA
5. —¹ ἐν μελέτημα cod. —² cetera desunt.

DE S. THEOSTERICTO

MONACHO IN SYMBOLIS

H. D.

SAEC. IX?

Symbolorum
monachi
illustres.

Monasterium ἐν Συμβόλοις in tractu montis Olympi apud hagiographos non incelebre est. Habiuit quippe hegumenos, praeter Gregorium qui synodo VII subscriptis: ἥγονόμενος τῆς ἀγίας Θεοτόκου Συμβόλων (1), Theoclistum illum de quo in Vita S. Platonis (2) et in epistulis S. Theodori Studita (3), sed et ipsum S. Platonem. Synaxaria, ad diem 21 februarii, referunt elogium τοῦ δότον πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις (4). Fuit et anonymus huius coenobii oeconomus, qui plurima pro fide orthodoxe perpessus, a S. Theodoro Studita, in litteris ad eum datis, laudibus cumulatur (5). Accedit hodierna synaxariorum annuntiatio: τοῦ δόστον Θεοστηρίκτου μοναχοῦ τοῦ ἐν Συμβόλοις, vel ut in aliis est librī: Θεοστηρίκτου προεβντέρου καὶ μοναχοῦ ἐν Συμβόλοις τοῦ Ὀλύμπου (6). In nonnullis codicibus ad diem sequentem reiecius est (7). A recentioribus item die 17 februarii recolitur memoria τοῦ δόστον πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου, nulla adiecta laudatione praeclarior iocum illum metricum, que et Theosterictum nostrum exornant:

Θεοστηρίκτος τὸν Θεὸν πήξας βάσιν
οὗτος θεοστηρίκτος ἔργοις ὁράθη (8).

an ille
idem
S. Theostericti supersunt Acta. Fuit quidem in Bithynia Theosterictus monachus non incelebris,

(1) HARDOUIN, *Concilia*, t. IV, p. 285 c. —
(2) *Act. SS.*, April. t. I, p. 367. — (3) *Epist. 215*
ap. Mai, *Nova Patrum bibliotheca*, t. VIII, p. 183.
— (4) *Synax. Eccl. CP.*, p. 479. — (5) *Epist. 215*,
255, Mai, t. c., pp. 183-84, 207. — (6) *Synax.*
Eccl. CP., p. 205. — (7) Ibid., p. 211. — (8) *Du-*
kkakis, Μέγας Συναξαριστής, februar., p. 284. —

qui S. Nicetae hegumeni Medicensis, cuius et
discipulus fuit, Ἐπιτάφιον conscripsit (9). S. Nicetae πατέρα ἡμῶν constantier vocal, monasteriumque Medicense τὴν ἡμετέραν μονήν (10), ibique, dum scribebat, vitam eisid dicendus est, non vero ἐν Συμβόλοις. Verumtamen hoc notandum est, coenobium Symbolorum non vicinia sola sed et instituti similitudine cum Medicensi arte coniunctum fuisse, quod vel ex iis efficitur quae ipse Theosterictus narrat de Athanasio, monacho ἐν Συμβόλοις (11). Fuit ille e suo monasterio a patribus evocatus ad Medicensem, et a Nicephoro hegumeno Nicetae socius adiunctus. Alio autem loco refert biographus se defuncti Nicetae exequiis interfuisse eiusque corpus cum fratribus utriusque monasterii Medicium deduxisse: πάσῃ ἡ ἀδελφότης ἀμφοτέρων τῶν μοναστηρίων προεπέπομεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν μονήν (12). Porro, ut acute notavit Papenbrochius (13), alterum erat monasterium Symbolorum. Si quis contenderei Theosterictum eo potuisse amandari quemadmodum Athanasius ad Medicium vocatus fuerat, equidem non denegabo; neque tamen concedam id factum fuisse donec certis constet testimonis. Erravit qui Theosterictum Medicensem, post Nicetae obitum, hegumenum τῆς Πελεκητῆς creatum fuisse assertuit (14). Hegumenus ille cognominis iamdudum vivere desirat (15).

qui et
Medicius
monachus
fuit?

DE

(9) BHG. 1341. — (10) BHG. 1341, n. 12. —
(11) De quo *Act. SS.*, Oct. t. XI, p. 963-65. De monasterio Symbolorum etiam nonnulla collecta sunt Oct. t. X, pp. 917, 918. — (12) BHG. 1341, n. 48. — (13) *Act. SS.*, Aprilis t. I, p. 266. —
(14) A. HERGÈS, *Médicius*, in *Bessarione*, t. V (1899), p. 11. — (15) *P. G.*, t. C, p. 1164.